

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 2 kwietnia 1984 r.

Nr 9

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

59 — nr 39 z dnia 19 marca 1984 r. zmieniająca uchwałę w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi	85
60 — nr 40 z dnia 19 marca 1984 r. w sprawie dotacji budżetowych dla spółdzielni rolniczych na finansowanie produkcji wyrobów i świadczenia usług dla rolnictwa	85
61 — nr 49 z dnia 30 marca 1984 r. w sprawie zakazu podwyższania cen umownych przemysłowych artykułów rynkowych i przeciwdziałania nieuzasadnionemu ich wzrostowi	86

ZARZĄDZENIA:

62 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1984 r. w sprawie trybu nadawania odznaki honorowej „Zasłużony Funkcjonariusz Pożarnictwa” oraz ustalenia jej wzoru i sposobu noszenia	87
63 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1984 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Za Zasługi dla Ochrony Przeciwpożarowej”	88
64 — Ministra Finansów z dnia 7 marca 1984 r. zmieniające zarządzenie w sprawie klasyfikacji dochodów i wydatków budżetu centralnego i budżetów terenowych	89

59

UCHWAŁA Nr 39 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 marca 1984 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi.

Na podstawie art. 207 ust. 5, art. 209, 211 i 212 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1982 r. Nr 14, poz. 113 oraz z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 39, poz. 176) oraz art. 79 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23 i z 1982 r. Nr 31, poz. 214) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 159 Rady Ministrów z dnia 2 sierpnia 1982 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkół wyższych nie będących nauczycielami akademickimi

(Monitor Polski Nr 20, poz. 170) w § 4 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) tabelę miesięcznych stawek wynagrodzenia zasadniczego w wysokości od 4 800 do 15 000 zł,
- 2) tabelę miesięcznych stawek dodatku funkcyjnego w wysokości od 1 000 do 5 000 zł.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: **W. Z. Messner**

60

UCHWAŁA Nr 40 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 marca 1984 r.

w sprawie dotacji budżetowych dla spółdzielni rolniczych na finansowanie produkcji wyrobów i świadczenia usług dla rolnictwa.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 25 listopada 1970 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 29, poz. 244) i w związku z art. 73 ustawy z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 1982 r. Nr 30, poz. 210 i z 1983 r. Nr 39, poz. 176) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Spółdzielniom oraz jednostkom organizacyjnym zrzeszonym w Centralnym Związku Rolniczych Spół-

dzielni Produkcyjnych oraz Krajowym Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, zwanym dalej „spółdzielniami”, świadczącym usługi na rzecz rolnictwa, przysługują do produkcji wyrobów i świadczenia usług dotacje budżetowe:

- 1) na pokrycie części kosztów usług rolniczych w zakresie chemicznej ochrony roślin, wapnowania gleb, usług zoosanitarnych, nawożenia organicznego i mi-

neralnego, zbioru traw i zielonek, sortowania i parowania ziemniaków oraz ugniatania kisonki, wykonywanych na rzecz nie uspołecznionej gospodarki rolnej,

- 2) na pokrycie części kosztów produkcji i pozysku ze źródeł lokalnych wapna nawozowego sprzedanego do wysiewu,
- 3) na pokrycie części kosztów transportu wapna nawozowego w przeliczeniu na tonokilometr, wykonywanego na rzecz uspołeczniionych oraz nie uspołeczniionych gospodarstw rolnych, od miejsca jego pozyskania do miejsca wskazanego przez odbiorcę,
- 4) na wyrównanie różnicy między kosztem produkcji mieszanek pasz treściwych a obowiązującą ceną zbytu na zasadach i w wysokości obowiązujących w państwowych gospodarstwach rolnych,
- 5) na wyrównanie różnicy między kosztem produkcji w przetwórstwie produktów rolniczych a obowiązującą ceną zbytu na zasadach i w wysokości obowiązujących w przemyśle spożywczym.

2. Dotacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1—3, przysługują również spółdzielniom zrzeszonym w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”.

3. Oprócz dotacji, o których mowa w ust. 1 pkt 1, spółdzielniom przysługują do dnia 30 czerwca 1984 r. dotacje do usług uprawowych oraz sadzenia ziemniaków.

§ 2. Zaleca się wojewodom i prezydentom miast stópnia wojewódzkiego udzielanie pomocy nowo powstającym spółdzielniom oraz przejmującym do zagospodarowania grunty Państwowego Funduszu Ziemi, ze szczególnym uwzględnieniem spraw organizacyjnych i zaopatrzenia w trwałe środki produkcji.

§ 3. Minister Finansów ustali:

- 1) w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej na wniosek Zarządu Centralnego Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych i Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych oraz Zarządu Głównego Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” wysokość dotacji na cele, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1—3,
- 2) tryb oraz szczegółowe zasady rozliczeń i terminy wypłacania dotacji, o których mowa w § 1.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

61

UCHWAŁA Nr 49 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 marca 1984 r.

w sprawie zakazu podwyższania cen umownych przemysłowych artykułów rynkowych i przeciwdziałania nieuzasadnionemu ich wzrostowi.

Na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1984 r. Nr 13, poz. 59) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres do dnia 31 lipca 1984 r. zakaz podwyższania cen umownych przemysłowych artykułów rynkowych wytwarzanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej. Ceny te nie mogą być wyższe od cen stosowanych w dniu 2 kwietnia 1984 r.

§ 2. 1. W razie zmiany w 1984 r. kosztów wytwarzania artykułów, o których mowa w § 1, z przyczyn niezależnych od producenta, spowodowanych podwyższeniem:

- 1) cen surowców, materiałów, półfabrykatów oraz wyrobów i części kooperacyjnych,
- 2) stawek taryfowych przewozowych i energetycznych,
- 3) amortyzacji w wyniku zmiany stawek oraz przeceny majątku trwałego na dzień 31 grudnia 1983 r.,
- 4) stawek podatków (obciążających koszty),

ceny tych artykułów mogą być podwyższone, nie więcej jednak niż o kwotę odpowiadającą wzrostowi kosztów produkcji z wymienionych wyżej przyczyn i nie więcej niż o 10% — z uwzględnieniem warunków określonych w § 3 ust. 1.

2. Przez podwyższenie cen surowców, materiałów, półfabrykatów oraz wyrobów i części kooperacyjnych (ust. 1):

- 1) wytwarzanych w kraju — rozumie się podwyższenie cen (urzędowych, regulowanych lub umownych) stosowanych przez dotychczasowego sprzedawcę albo

podwyższenie cen spowodowane zmianą sprzedawcy, jeżeli towar jest objęty obowiązkowym pośrednictwem jednostek obrotu,

- 2) importowanych — rozumie się podwyższenie ceny w stosunku do przeciętnej ceny płaconej w 1983 r.

§ 3. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, które w okresie obowiązywania uchwały zamierzają podwyższyć cenę przemysłowego artykułu rynkowego, wykorzystując przepisy § 2, są obowiązane do sporządzenia kalkulacji kosztu własnego produkcji na podstawie kosztów uzasadnionych, zgodnie z przepisem art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1984 r. Nr 13, poz. 59). W szczególności w kalkulacji tej powinien być określony wzrost kosztów w 1984 r. spowodowany podwyżką cen zaopatrzeniowych surowców i materiałów oraz innymi czynnikami niezależnymi od producenta.

2. Organy założycielskie, Minister do Spraw Cen i inne organy sprawujące kontrolę cen przeprowadzą kontrolę prawidłowości sporządzenia kalkulacji kosztów, o których mowa w ust. 1.

§ 4. W razie stosowania przez sprzedawcę cen niezgodnie z przepisami uchwały stosuje się odpowiednio przepisy art. 18 i 19 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach.

§ 5. Przepisów uchwały nie stosuje się do cen umownych:

- 1) towarów wymienionych w wykazie produktów i usług luksusowych, stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki uspołecznionej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16,